

[Finansministeren.]

netop ville være de lave indkomster, som hr. Niels Westerby talte om, vi ville komme til at tilgodese, hvis vi skulle klare disse problemer på den måde, han foreslår, altså ved at sætte moms'en op til 15 pct. i stedet for de 10; vi har nu, og så nedsætte de direkte skatter; det er jeg ikke sikker på.

Med hensyn til folkepensionsbidraget, som hr. Niels Westerby spurgte til — og det var man jo også inde på fra socialistisk folkepartis side — vil jeg gerne sige, og jeg håber, jeg er i overensstemmelse med finansministeren, når jeg siger, at vi vil gerne i udvalget se på muligheden for eventuelle ændringer, hvis det ønskes.

Henry Christensen (tager et par briller, der er glemt på talerstolen): Det er vel ikke finansministerens briller . . . (*Finansministeren* [Grünbaum]: Det er det ikke!) . . . for dem ville jeg nødtigt komme til at se igenem.

Finansministeren er jo en underlig mand, for nu siger finansministeren til mig, at han er i og for sig ikke uenig i, at man ikke kan tage stilling til denne udskrivningslov, når man ikke kender udgifterne; og han siger bagefter, at han synes alligevel, det er forkert, at man ikke drøfter den og tager stilling til den, selv om man ikke kender udgifterne.

Finansministeren siger også, at han har jo fået opfordring til at fremkomme med et skalaforslag på et tidligt tidspunkt. Jeg må gøre opmærksom på, at det er ikke mig, der er fremkommet med den opfordring, så den indvending gælder ikke over for mig. Derfor kunne der alligevel være mening, hr. finansminister, i at fremkomme med et skalaforslag i god tid, nemlig hvis man satte dette skalaforslag i relation til det, der var forårets udgangspunkt, nemlig merværdiafgiftens indførelse. Hvordan skulle det skalaforslag være, som skulle danne modstykke til den? Den skala blev finansministeren også opfordret til at komme med, en skala, som fastlagde det indbyrdes forhold imellem beskatningen af de forskellige indkomstgrupper, hvorefter man måtte regulere den samlede udskrivning af indkomstskatter på grundlag af en udskrivningsprocent. Det blev finansministeren opfordret til, men det er ikke det, han har gjort. Finansministeren har

gjort noget helt andet. Han har lavet et specielt skalaforslag, hvor han tager hensyn til, at han skal have dækning for et udgiftsbudget, han ikke har forelagt i folketinget. Når finansministeren bærer sig ad på den måde, må han modtage en indvending om, at der ikke foreligger et rimeligt grundlag for folketinget for at drøfte finansministerens forslag i dets virkninger.

Det gik jo desværre, som jeg forudså, at den diskussion om udgiftspolitikken, som er en rimelig forudsætning for vurdering af statsindkomstskattepolitikken, ville finansministeren ikke deltage i på en efter min mening rimelig måde. Finansministeren henviste til, at når han nu måtte have disse 3 milliarder kr. mere i kassen, var det, fordi der var gennemført nogle udgifter efter finanslovens vedtagelse sidste år; og så remsede finansministeren en række af de udgifter op. Men disse udgifter er jo dækket ind, hr. finansminister! De blev jo dækket ind i hele momsforløbet osv. sidste år. Finansministeren kan da ikke komme og få dækning to gange for de samme udgifter. Hvad var det for udgifter, vi hørte om? Minsandten om ikke finansministeren som begrundelse for de 3 milliarder kr., han vil have mere i kassen nu, anførte f. eks. en udgiftspost på 120 mill. kr. til mejeriprodukter, som jeg går ud fra er den compensation, der vedrørte den moms, man fik ind, og som også skulle dække denne compensation. Finansministeren kan da ikke optræde på den måde og begrunde sin udgiftspolitik med den slags argumenter, som ministeren her fremkom med.

Så ville finansministeren gerne minde om et indlæg af ham ved et møde i kolonihaveforbundet i sommer. Det synes jeg egentlig ikke finansministeren skulle have gjort. Det var dengang, finansministeren uden nogen form for dokumentation tillod sig at rette det angreb mod mit parti og et andet parti at kalde dem hykleriske og demagogiske. Jeg synes, at finansministeren ved den lejlighed førte den politiske diskussion ned på et plan, hvor vi dog sjældent ser ministre forsøge at føre den ned.

Jeg synes egentlig, at finansministeren, når han vil henvise til den dokumentation, skylder os at komme her med en dokumentation for de uartige påstande, han fremkom med ved den lejlighed. Hvornår